

skal jo, hvis det er inden for psykiatri, kobles med et psykoseteam. Så vi kommer heller ikke uden om de handleplaner, som fru Tove Fergo nævnte, for det lægger implicit i det. Det er mennesker, vi skal have hånden under i hele forløbet.

CD vil nok være interesseret i at følge behandlingen, nu den ligger i Socialudvalget, så lad os forsøge at gå ned i det og lad os få svar på nogle af de spørgsmål. Det vil jeg gerne have.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er enig med SF i, at det er nødvendigt at tage særlige initiativer for at sikre, at udstødte og marginaliserede får ordentlige bolig-mæssige forhold.

Med boligaftalen i Københavns Kommune fra maj 2001, hvor SF var en af aftalepartnerne, blev det desværre besluttet, at der skal nedlægges i alt 15.500 små, billige lejligheder de næste 12-13 år, bl.a. ved at lægge lejligheder sammen. Københavns Kommune er i forvejen et af de steder i landet, hvor marginaliseredes boligproblemer er meget synlige i gadebilledet, fordi der er mennesker, der simpelt hen bor på gaden.

Vi er derfor i Enhedslisten meget glade for, at SF nu i Folketinget med det her beslutningsforslag klart signalerer, at de vil en anden boligpolitik end den, som SF fører på rådhuset i København.

Vi er selvfølgelig enige i, at byfornyelse er en positiv ting. Det er rigtigt at skabe lys og luft og at få gamle, utidssvarende, usunde boliger erstattet af tidssvarende boliger med moderne komfort. Men en byfornyelse, der medfører nedlæggelse af mange små og billige boliger, er ikke en byfornyelse for kvarterets nuværende beboere. De får nemlig meget sjældent råd til at bo i området, når de billige lejligheder er afløst af store og dyre lejligheder.

En sådan byfornyelse gavner sikkert kommunekassen, fordi den skifter de fattigste og de mest udstødte og marginaliserede borgere ud med mere velbærgede familier, som sikkert kan betale mere i skat. Men det er ikke nogen god byfornyelse, for i stedet for at være rummelig med plads til alle virker den form for fornyelse marginaliserende og betyder flere hjemløse og ødelægger sociale netværk.

Derfor er vi også meget optaget af de igangværende boligforhandlinger under finanslovforhandlingerne om at få etableret nogle flere af det, vi kalder erstatningsboliger, dvs. når man i forbindelse med byfornyelse nedlægger en lej-

lighed, skal der bygges en ekstra, f.eks. ved det, vi kalder huludfyldning. Det vil sige, at når der er et hul i karrérækken, går man ind og bygger en ny bolig, så man sikrer, at der også er små, velegnede boliger, også i de gamle bykvarterer.

Enhedslisten er altså enig med forslagsstillerne i, at der er brug for hele paletten, hvis vi skal løse boligproblemerne. Der skal være tilbud til almindelige husvilde, der skal være boformer, der kan rumme mennesker i al den forskellighed, som mennesker nu engang rummer. Vi vil altså stemme for, når forslaget kommer til anden behandling.

Tove Videbæk (KRF):

Der er i høj grad behov for at sikre bedre bolig-mæssige forhold for de udstødte og marginaliserede grupper.

Vi ser desværre stadig et stigende antal hjemløse. Det er mennesker, der er meget forskellige, og det skyldes en lang række forskellige problemer, at de er hjemløse. Det er ikke blot, fordi de mangler en bolig, at de er hjemløse. Nej, de hjemløse kan være psykisk syge, stofmisbrugere, mennesker, der er blevet sat ud af deres boliger af forskellige årsager, folk, der er kommet ud fra fængsler osv. Men mange af disse mennesker skal jo ikke alene have en bolig, de skal have behandling, job, uddannelse.

I bemærkningerne til forslaget står der da også, at der skal etableres bedre og flere behandlingstilbud til misbrugere og sindslidende, og her er jeg helt enig. P.t. er det sådan, at rigtig mange, både alkoholikere og stofmisbrugere, gerne vil i døgnbehandling for at blive clean, stoffri, men vi har alt for få behandlingspladser.

Et underligt problem, som er opstået de seneste år på det her område, er, at selv om der er lange ventelister og der er misbrugere, der står i kø, er der faktisk ledige pladser på en række selvejende behandlingsinstitutioner. Det er jo så et helt andet problem, der skal løses i andet regi, men vi må tage hul på det. Det har noget med kommuners og amters holdninger til selvejende institutioner at gøre, og det er virkelig katastrofalt mange steder.

Hvis vi skal hjælpe de marginaliserede, de socialt dårligt stillede, skal alle gode kræfter være med og inddrages, og her tænker jeg på familier, foreninger og selvejende institutioner osv., osv. Det offentlige og det private skal gå hånd i hånd og supplere hinanden, hvis vi skal løse disse problemer. I de frivillige foreninger og private organisationer er der mange frivillige, som har